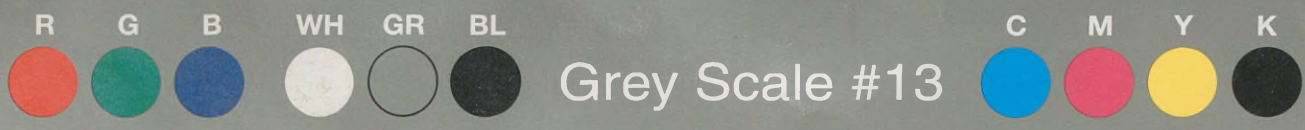

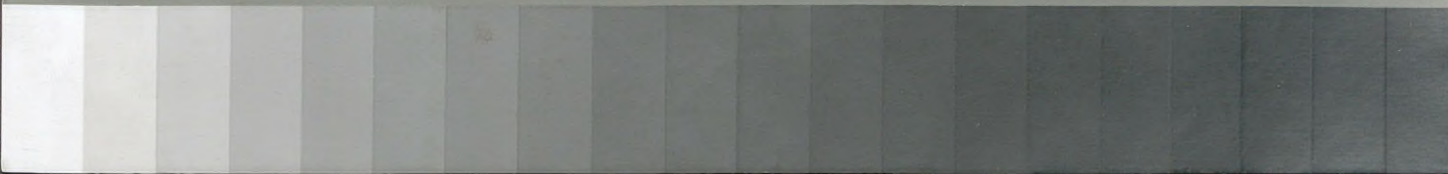
Part Code
ST1316

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

ASG wewn. 18/76

JAWNE

Egz. Nr 1

Płk dr Henryk PIEKARSKI

ZASADY PLANOWANIA
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

40716

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Gzłatu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA LUTY 1976

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

Colour Chart #13

Centimetres

Inches

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ

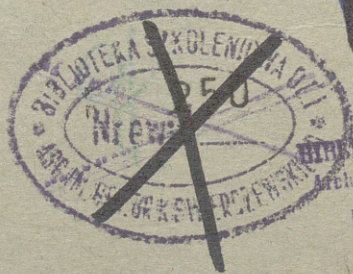
ASG wewn. 18/76

JAWNE

Egz. Nr 1

Płk dr Henryk PIEKARSKI

ZASADY PLANOWANIA
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

40716

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Gzlatu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA

LUTY

1976

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen. broni K. Świerczewskiego

ZAKŁAD WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
KATEDRY SZTUKI OPERACYJNEJ

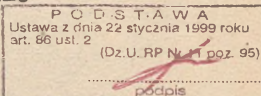
PRZEKLASYFIKOWANO

ASG wewn. 18/76

Protokół Nr 54305

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY SZT.OPER.

/-/ płk prof. dr K. NOŻKO

Egz.nr ...: 1

płk dr Henryk PIEKARSKI

ZASADY PLANOWANIA WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbierów Specjalnych

Nr ewid

40716

W A R S Z A W A

luty

1976 rok

T R E Ś Ć

	<u>Str.</u>
WSTĘP	4
I. ORGANA KIERUJĄCE WALKĄ RADIOELEKTRONICZ- NĄ I ZAKRES ICH DZIAŁALNOŚCI	6
1. Zakres pracy dowódców w organizacji i kierowaniu walką radioelektroni- czną	8
2. Zakres pracy szefa sztabu w organi- zacji i kierowaniu walką radioelek- troniczną	9
3. Zakres pracy wydziału /oddziału/ walki radioelektronicznej	14
4. Zakres pracy oddziału /wydziału/ operacyjnego	17
5. Zakres pracy oddziału /wydziału/ rozpoznawczego	20
II. UDZIAŁ SZEFOSTW RODZAJÓW WOJSK W ORGANI- ZACJI WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ	22
1. Szefostwo wojsk rakietowych i arty- lerii	22
2. Szefostwo wojsk OPL /szefa OPL/	23
3. Szefostwo wojsk łączności /szef łączności/	25
4. Szefostwo wojsk inżynierskich /szef saperów/	27
5. Grupa operacyjna lotnictwa	28

III. PLANOWANIE WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ	29
1. Zakres i treść planowania walki radioelektronicznej	30
2. Wypracowanie decyzji do organizacji walki radioelektronicznej	33
3. Plan walki radioelektronicznej	41
4. Zarządzenie walki radioelektronicznej.	48
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	51

W S T Ę P

Walka radioelektroniczna stanowi obecnie jeden z najważniejszych rodzajów zabezpieczenia operacyjnego i bojowego działań. Może ona przerodzić się w oddzielny rodzaj działania zbrojnego. Organizowana jest na szczeblu operacyjnym i taktycznym i ma zapewnić w toku działań bojowych wsparcie radioelektroniczne i osłonę radioelektroniczną walczących wojsk oraz obronę środków i systemów dowodzenia własnych wojsk przed oddziaływaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela jak również bezkolizyjną pracę dużej liczby środków radioelektronicznych wykorzystywanych na polu walki przez wszystkie rodzaje wojsk, poprzez eliminację wzajemnych zakłóceń i koordynację ich pracy w organizowanych systemach dowodzenia wojskami i kierowania środkami rażenia.

Walka radioelektroniczna, na którą składają się różnorodne przedsięwzięcia, musi być wykonywana niespodziewanie - przez zaskoczenie, na najważniejszych kierunkach działań wojsk i w decydujących okresach walki i operacji.

Niespodziewane wykonanie przedsięwzięć wsparcia i osłony radioelektronicznej utrudni nieprzyjacielowi wykorzystanie środków radioelektronicznych w systemach dowodzenia wojskami i kierowania środkami rażenia oraz ograniczy i skomplikuje rozpoznanie środków i systemów radioelektronicznych naszych wojsk.

Zmasowane użycie sił i środków rozpoznania i zakłóceń do wykonania zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej na najważniejszych kierunkach i w decydujących okresach walki zapewni uzyskanie przewagi radioelektronicznej, a tym samym skuteczności i efektywności oddziaływania na środki i systemy radioelektroniczne nieprzyjaciela, co w rezultacie przyspieszy uzyskanie przez nasze wojska powodzenia w operacji /działaniach bojowych/.

Wymienione podstawowe wymagania stawiane walce radioelektronicznej muszą być uwzględniane przez dowództwa i sztaby związków taktycznych i operacyjnych oraz szefostwa rodzajów wojsk, w procesie jej planowania. Walka radioelektroniczna musi być planowana stosownie do wytworzonej sytuacji taktyczno-operacyjnej i radioelektronicznej, wykonywanego zadania operacyjnego /zadań bojowych/, podjętych przez dowódców decyzji oraz liczby i rodzaju posiadanych sił i środków walki radioelektronicznej.

Planowanie walki radioelektronicznej stanowi integralną część planowania działań bojowych i operacji. Realizowane jest na każdym szczeblu dowodzenia, stosownie do zadań określonych przez dowódców i sztab przełożony. Za właściwe zaplanowanie przedsięwzięć walki radioelektronicznej na okres operacji /działań bojowych/ odpowiedzialni są szefowie sztabów związków taktycznych i operacyjnych oraz wszyscy szefowie rodzajów wojsk. Bezpośrednio planowaniem zajmują się organa kierujące walką ra-

dioelektroniczną, które realizują wymagania określone przez szefów sztabów i ściśle współpracują z wszystkimi zespołami danego sztabu oraz szefostwami rodzajów wojsk.

I. ORGANA KIERUJĄCE WALKĄ RADIOELEKTRONICZNA I ZAKRES ICH DZIAŁALNOŚCI.

Za organizację i kierowanie walką radioelektroniczną odpowiedzialni są dowódcy od szczebla pułku wzwyż i podporządkowane im sztaby. Organizatorem walki radioelektronicznej jest szef sztabu. Organem wykonawczym, który bezpośrednio zajmuje się planowaniem, organizowaniem i kierowaniem walką radioelektroniczną jest odpowiedni zespół sztabu przygotowany pod względem taktyczno-operacyjnym, elektronicznym i technicznym, w zakresie tej specjalności. Zadania te na określonych szczeblach dowodzenia wykonują:

- oddział walki radioelektronicznej w sztabie frontu;
- wydział walki radioelektronicznej w sztabie armii /w sztabie armii lotniczej, sztabie marynarki wojennej, sztabie OPK/;
- starszy pomocnik szefa wydziału operacyjnego w sztabie dywizji /DZ, DPanc/;
- szef sztabu na szczeblu pułku /pz, pcz, pa, paplot itp./;
- dowództwa i sztaby oddziałów i pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych.

Planowanie i kierowanie walką radioelektroniczną powinno być realizowane w sposób scentralizowany. Jest to konieczne ze względu na to, że walka radioelektroniczna obejmuje różne formy działania oraz wykonanie szeregu różnorodnych przedsięwzięć, przez wielu wykonawców /jednostki rozpoznania radioelektronicznego, zakłóceń, lotnictwo, wojska raketowe i artylerię, wojska OPL, wojska łączności, inżynieryjne itp./. Wymaga to zapewnienia ścisłej koordynacji wysiłku wszystkich rodzajów wojsk w celu uzyskania przewagi radioelektronicznej i wykonania jednego - w danym okresie operacji /walki/ najważniejszego - zadania, zapewniającego uzyskanie wysokiej skuteczności wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk na głównych kierunkach uderzenia. Organa kierujące walką radioelektroniczną /oddział, wydział, starszy pomocnik/ obowiązane są ściśle współpracować z określonymi zespołami sztabu ogólnowojskowego oraz z szefostwami rodzajów wojsk. W zależności od szerebła dowodzenia współpraca ta musi być realizowana:

- z zespołem operacyjnym sztabu /oddział, wydział/;
- z zespołem rozpoznawczym sztabu /oddział, wydział/;
- z szefostwem wojsk raketowych i artylerii /szef AD dywizji/;
- z szefostwem wojsk OPL /AOK OPL, szef OPL dywizji/;
- z szefostwem wojsk łączności /wydział

- łączności dywizji/;
- z szefostwem wojsk inżynieryjnych /szef saperów dywizji/;
 - ze sztabem związku operacyjnego lub taktycznego lotnictwa.

1. Zakres pracy dowódców w organizacji i kierowaniu walką radioelektroniczną

Dowódca kieruje walką radioelektroniczną poprzez szefa sztabu. W niektórych wypadkach osobiście stawia zadania w zakresie organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej.

Przed podjęciem decyzji dowódca powinien wysłuchać meldunku szefa sztabu o możliwościach i sposobach wykorzystania oddziałów i pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych oraz o planowanych zadaniach dla poszczególnych rodzajów wojsk w ramach walki radioelektronicznej.

Podjmując decyzję dowódca powinien określić zakres i treść zadań walki radioelektronicznej oraz sposób ich wykonania przez poszczególne rodzaje wojsk, stosownie do przewidywanego przebiegu działań bojowych i operacji.

Dowódca przygotowując swój zamiar i rozpatrując w jaki sposób rozbić broniącego się nieprzyjaciela, między innymi określa, jak i kiedy narużyć i zdeorganizować jego system dowodzenia wojskami. Precyzuje główny wysiłek, cel i zadania walki radioelektronicznej w poszczególnych etapach operacji /działań bojowych/.

Określając zadania dla wojsk dowódca wskazuje, jakie punkty dowodzenia, węzły łączności i grupy środków radioelektronicznych należy niszczyć uderzeniami wojsk raketowych i artylerii oraz uderzeniami lotnictwa, które obiekty radioelektroniczne należy opanować przez desanty, które zniszczyć siłami i środkami grup specjalnych/rozpoznawczo-dywerysyjnych/ oraz które i w jakim czasie należy obezwładniać zakłóceniami, w ramach wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk. Dowódca zatwierdza plan walki radioelektronicznej.

2. Zakres pracy szefa sztabu w organizacji i kierowaniu walką radioelektroniczną

Za organizację walki radioelektronicznej odpowiada szef sztabu związku operacyjnego /taktycznego/. Szef sztabu bezpośrednio /lub przez szefa oddziału operacyjnego/ kieruje pracą wydziału walki radioelektronicznej oraz pracą sztabów podległych dywizji /pułków/ i szefostw rodzajów wojsk, których jednostki wykonują określone zadania walki radioelektronicznej.

Do jego podstawowych obowiązków należy:

- określenie głównego wysiłku, celu i zadań walki radioelektronicznej w mających nastąpić działaniach armii;

- określenie, jakie obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela winny być obezwładniane ogniem WR i A oraz uderzeniami lotnictwa, jak również jakie obiekty winny być niszczone przez grupy dywersyjno-rozpoznawcze i opanowywane przez desanty;

- kierowanie przygotowaniem danych do decyzji dowódcy, dotyczących organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej, oraz ich meldowanie dowódcy podczas przedstawiania propozycji decyzji;

- wydawanie wytycznych do planowania walki radioelektronicznej oraz kierowanie procesem planowania /po dokonaniu analizy zadania/;

- wysłuchanie meldunku propozycji organizacji walki radioelektronicznej szefa wydziału walki radioelektronicznej /podczas dokonywania oceny położenia/;

- wydanie, szefowi wydziału walki radioelektronicznej, wytycznych do organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej w operacji armii /po podjęciu decyzji przez dowódcę/;

- zapoznanie się i podpisanie opracowanych dokumentów wykonawczych sztabu armii dotyczących walki radioelektronicznej /na przykład zarządzenia walki radioelektronicznej dla sztabów podległych związków taktycznych i dla pododdziałów zakłóceń/;

- dokonanie kontroli gotowości systemu walki radioelektronicznej oraz wojsk do wykonania zadań w tym zakresie;

- kierowanie walką radioelektroniczną w toku operacji stosownie do rozwoju sytuacji taktyczno-operacyjnej, wykonywanych zadań i podjętej przez dowódcę decyzji.

W okresie organizacji i przygotowania operacji szef sztabu /lub w jego zastępstwie szef od-

działu operacyjnego/ zapoznaje szefa wydziału walki radioelektronicznej z zadaniem operacyjnym armii i zamiarem dowódcy, a następnie studiuje dane dotyczące zakresu potrzeb i sposobów organizacji walki radioelektronicznej w planowanej operacji/działaniach bojowych/.

Szef sztabu obowiązany jest wysłuchać meldunku szefa wydziału walki radioelektronicznej wyjaśniającego: zakres, możliwości i sposoby organizacji walki radioelektronicznej, możliwości i sposoby wykorzystania oddziałów i pododdziałów rozpoznania radioelektronicznego, zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, maskowania inżynierskiego oraz zadań i sposobów działania jednostek poszczególnych rodzajów w ramach walki radioelektronicznej. Najważniejsze dane dotyczące organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej szef sztabu przedstawia dowódcy w meldunku propozycji decyzji.

Po podjęciu przez dowódcę decyzji szef sztabu udziela wytycznych szefowi wydziału walki radioelektronicznej. Wytyczne te traktować należy jako sprecyzowanie ostatecznych wymagań do organizacji walki radioelektronicznej i sposobu jej prowadzenia w toku operacji /działaniach bojowych/. Udzielając wytycznych szef sztabu obowiązany jest sprawdzić znajomość przez szefa wydziału walki radioelektronicznej decyzji dowódcy, zadania związku operacyjnego i zadań podległych związków taktycznych oraz oddziałów; sposobu ugrupowania operacyjnego bojowego związku oraz przewidywane, możliwe

zmiany, jakie mogą wystąpić w toku działań jak również organizację współdziałania oraz dowodzenia wojskami.

W wytycznych do organizacji walki radioelektronicznej szef sztabu określa:

- główny wysiłek, cel i zadania walki radioelektronicznej sprecyzowane w decyzji dowódcy armii /dywizji/;

- zadania w zakresie rozpoznania radioelektronicznego, kolejność i sposób ich realizacji oraz jakimi siłami i środkami winny być wykonane;

- obiekty radioelektroniczne obezwładniane ogniem WRiA oraz uderzeniami lotnictwa, niszczone przez grupy dywersyjno-rozpoznawcze i opanowywane w toku operacji przez desanty;

- zadania w zakresie wsparcia radioelektronicznego wojsk oraz sposób bojowego wykorzystania w operacji /działaniach bojowych/ pododdziałów zakłóceń radiowych;

- zadania w zakresie osłony radioelektronicznej wojsk oraz sposób bojowego wykorzystania w operacji /działaniach bojowych/ pododdziałów zakłóceń radiolokacyjnych;

- zadania w zakresie obrony radioelektronicznej wojsk /maskowanie radioelektroniczne, ochrona środków i systemów radioelektronicznych, koordynacja elektromagnetyczna itp./;

- organizacja dowodzenia pododdziałów zakłóceń oraz ich współdziałanie z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i wojskami armii w toku

operacji, podczas wykonywania przez pododdziały zakłóceń zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk;

- zakres i sposób kierowania walką radioelektroniczną w toku operacji oraz terminy gotowości bojowej pododdziałów zakłóceń i terminy wykonania zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk.

Szef sztabu powinien sprawdzić: czy treść planu odpowiada podjętej przez dowódcę decyzji, czy uwzględnia wszystkie sprecyzowane i ustalone potrzeby w zakresie walki radioelektronicznej, szczególnie w odniesieniu do zadań obezwładniania zakłóceniami realizowanymi przez pododdziały zakłóceń.

Szef sztabu kieruje walką radioelektroniczną zgodnie z decyzją dowódcy i treścią zatwierdzonego planu. Organizuje kontrolę wykonania przez wojska armii zadań w zakresie walki radioelektronicznej. Kontrolę może prowadzić osobiście, przez szefa oddziału operacyjnego, przez szefa wydziału walki radioelektronicznej, a także przez oficerów sztabu armii kierowanych do sztabów podległych dywizji i pułków. Kontrola wykonania zadań w zakresie walki radioelektronicznej winna być prowadzona ciągle, a szczególnie dokładnie przed rozpoczęciem operacji. /dotyczy to przede wszystkim wykonania zadań rozpoznania radioelektronicznego, przedsięwzięć obrony radioelektronicznej, przygotowania pododdzia-

łów zakłóceń do wykonania zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej oraz organizacji dowodzenia i współdziałania/. W toku operacji szef sztabu obowiązany jest terminowo informować szefa wydziału walki radioelektronicznej o zmianach zachodzących w ugrupowaniu wojsk, o zmianach w systemie dowodzenia wojskami, organizacji współdziałania wojsk oraz o innych zasadniczych zmianach, o charakterze taktyczno-operacyjnym, które mogą mieć wpływ na realizację planowanych zadań walki radioelektronicznej.

3. Zakres pracy wydziału /oddziału/ walki radioelektronicznej

Szef wydziału walki radioelektronicznej sztabu armii podlega szefowi sztabu /szefowi oddziału operacyjnego/. W zakresie swojej specjalności podlega szefowi oddziału walki radioelektronicznej sztabu frontu i jest przełożonym pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych działających w składzie armii.

Szef wydziału walki radioelektronicznej na podstawie decyzji dowódcy, wytycznych szefa sztabu, zarządzenia walki radioelektronicznej sztabu frontu oraz danych z oceny sytuacji radioelektronicznej i danych o stanie i wyposażeniu sił i środków walki radioelektronicznej, organizuje walkę radioelektroniczną w operacji armii. Ustala zakres i sposób planowania walki radioelektronicznej, zasady i sposoby jej organizacji oraz sposoby kierowania

systemem walki radioelektronicznej w toku operacji. Organizuje pracę wydziału walki radioelektronicznej.

Wydział walki radioelektronicznej obowiązany jest:

- dokonać oceny sytuacji radioelektronicznej, opracowywać wnioski o organizacji i wyposażeniu radioelektronicznych systemów dowodzenia nieprzyjaciela, określić ich przeznaczenie i stopień ważności oraz ustalać zakres i możliwości wykorzystania przez nieprzyjaciela sił i środków wojny elektronicznej - określić stopień zagrożenia radioelektronicznego ze strony nieprzyjaciela;

- określić środki i obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela, które winny być obezwładniane ogniem wojsk raketowych i artylerii oraz uderzeniami lotnictwa oraz środki, obiekty radioelektroniczne i relacje łączności, które winny być obezwładnione zakłóceniami, w ramach wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk;

- wypracować koncepcję organizacji walki radioelektronicznej i proponować sposób użycia pododdziałów zakłóceń w celu wykonania zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk, jak również zakres i sposoby obrony radioelektronicznej, realizowanej na każdym szczeblu dowodzenia i przez wszystkie rodzaje wojsk;

- planować walkę radioelektroniczną wspólnie ze wszystkimi oddziałami sztabu armii i szefostwami rodzajów wojsk;

- uczestniczyć w planowaniu maskowania operacyjnego;
- opracowywać dokumenty wykonawcze dotyczące organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej;
- stawiać terminowo szczegółowe zadania pododdziałom zakłóceń radioelektronicznych i organizować kontrolę ich wykonania;
- organizować /wspólnie z organami WSW i Szefostwem Wojsk Łączności/ kontrolę promieniowania elektromagnetycznego, przestrzeganie przez wojska wyznaczonych im częstotliwości oraz ustalonych reżimów pracy środków i urządzeń radioelektronicznych jak również uczestniczyć w ustalaniu zasad koordynacji elektromagnetycznej, na podstawie wykrytego i ustalonego zakresu i stopnia powstawania wzajemnych zakłóceń;
- organizować dowodzenie pododdziałami zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych oraz organizować współdziałanie tych pododdziałów z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i oddziałami rodzajów wojsk;
- organizować szkolenie pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych oraz utrzymywać ich stałą gotowość bojową, jak również zapewnić utrzymanie w podległych pododdziałach wysokiego stanu moralno-politycznego;
- organizować materiałowo-techniczne zaopatrzenie pododdziałów zakłóceń, remont sprzętu oraz prawidłowe jego wykorzystywanie, przechowywanie i ewidencję;

- prowadzić ewidencję strat stanu osobowego i sprzętu pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych.

4. Zakres pracy oddziału /wydziału/ operacyjnego w organizacji walki radioelektronicznej

Sprawuje w sztabie funkcję kierowniczą w zakresie organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej.

Oddział /wydział/ operacyjny na podstawie zadania operacyjnego /bojowego/, decyzji dowódcy, wytycznych szefa sztabu oraz w oparciu o wnioski z dokonanej analizy zadania i oceny położenia precyzuje zadania w zakresie wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk. Wszystkie zagadnienia dotyczące organizacji walki radioelektronicznej uzgadnia z wydziałem walki radioelektronicznej, z oddziałem rozpoznawczym sztabu armii oraz z szefostwami rodzajów wojsk, stosownie do wytworzonej sytuacji taktyczno-operacyjnej decyzji dowódcy oraz zadań wojsk armii. Ustala i przedstawia w planie operacji obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela, które będą obezwładniane ogniem i radioelektronicznie siłami i środkami frontu. Wspólnie z szefostwem WRiA, przedstawicielami lotnictwa i wydziałem walki radioelektronicznej ustala rodzaj i liczbę obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela do obezwładnienia ogniem WRiA armii i dywizji /pułków/, uderzeniami lotnictwa oraz zakłóceniami radioelektronicznymi, przez pododdziały zakłóceń radiowych i

radiolokacyjnych pozostających w dyspozycji armii /dywizji/.

Koordinuje wspólnie z wydziałem walki radioelektronicznej realizację przedsięwzięć wsparcia i osłony radioelektronicznej z zadaniami operacyjnymi armii i zadaniami bojowymi, podległych dywizji /DZ, DPano/, jak również ustala rejony rozmieszczenia dla pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, stosownie do przyjętego ugrupowania operacyjnego armii /ugrupowania bojowego dywizji/ i możliwości rozmieszczenia wojsk w pasie operacji armii oraz określa czas i wyznacza drogi marszu dla pododdziałów zakłóceń.

Na podstawie decyzji dowódcy oraz wytycznych szefa sztabu konkretyzuje i informuje wydział walki radioelektronicznej o zadaniach dla pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, stosownie do aktualnie wytworzonej sytuacji taktyczno-operacyjnej i wykonywanego zadania operacyjnego oraz zadań bojowych dywizji /DZ, DPano/.

W toku operacji informuje wydział walki radioelektronicznej o rozwoju sytuacji taktyczno-operacyjnej, wskazuje kierunki, rubieże i czas koncentrowania wysiłku zakłóceń radioelektronicznych oraz przekazuje dane, jakie obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela i w jakim stopniu obezwładnione zostały ogniem WRiA i uderzeniami lotnictwa.

W planie operacji armii /decyzji dowódcy dywizji/ oddział /wydział/ operacyjny przedstawia:

- główny wysiłek, cel i zadania walki radioelektronicznej;

- obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela obezwładniane ogniem WRiA, uderzeniami lotnictwa i zakłóceniami radioelektronicznymi oraz czas /okresy/ ich obezwładniania.

W planie maskowania operacyjnego, oprócz innych danych przedstawia przedsięwzięcia z zakresu obrony radioelektronicznej wojsk, szczególnie:

- przedsięwzięcia i działania wykonywane w zakresie dezinformacji i pozoracji radioelektronicznej wojsk armii;

- organizację i sposób przygotowania pozorowanych obiektów radioelektronicznych /pozorne punkty dowodzenia i węzły łączności, pozorny system łączności radiowej i radioliniowej, zakres i sposób wymiany informacji w pozorowanych relacjach łączności, kolejności i czas pracy dublujących środków radioelektronicznych oraz relacji łączności radiowej i radioliniowej;

- sposób organizacji pracy środków radioelektronicznych, wojsk armii /dywizji/ w operacji, zakres i czas ich wykorzystania /ograniczenia/ w poszczególnych etapach operacji, /w tym również zalecane moce promieniowania elektromagnetycznego środków radioelektronicznych/;

- przedsięwzięcia wykonywane w celu wykrywania i usuwania cech demaskujących pracę środków i systemów radioelektronicznych wojsk armii /dywizji/

oraz całość organizacji maskowania radioelektronicznego.

5. Zakres pracy oddziału /wydziału/ rozpoznawczego w organizacji walki radioelektronicznej

Oddział /wydział/ rozpoznawczy na podstawie zadania operacyjnego /bojowego/, decyzji dowódcy oraz wytycznych szefa sztabu we współdziałaniu z wydziałem walki radioelektronicznej określa zakres, metody, kolejność i sposoby wykrywania i śledzenia pracy środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela /w tym również zdobywanie danych o środkach i pododdziałach wojny elektronicznej/ w jednolitym systemie rozpoznania radioelektronicznego szczebla taktycznego i operacyjnego, przez pododdziały rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych, w okresie organizacji i przygotowania operacji /działań bojowych/ oraz podczas jej prowadzenia.

Ustala w porozumieniu z oddziałem operacyjnym, wydziałem walki radioelektronicznej oraz z szefostwami rodzajów wojsk organizację systemu obiegu informacji rozpoznawczej oraz sposób przekazywania informacji o wykrytych środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela z grup analizy informacji do zainteresowanych komórek sztabu i pododdziałów zakłóceń.

Ustala jednolitą formę i treść przekazywanej informacji o wykrytych środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela.

Ustala z wydziałem walki radioelektronicznej organizację i sposób współdziałania pododdziałów rozpoznania z pododdziałami zakłóceń radioelektronicznych, jak również organizację pracy dowództw i grup operacyjnych /analizy i oceny sytuacji radioelektronicznej/ tych pododdziałów na wspólnych stanowiskach dowodzenia oraz w wypadku pracy na oddzielnych punktach dowodzenia.

Ponadto uzgadnia z wydziałem walki radioelektronicznej formy współpracy oraz czas dokonywania przerw w obezwładnianiu zakłóceniami radioelektronicznymi tych relacji łączności radiowej i radioliniowej nieprzyjaciela, które będą stanowiły dużą wartość rozpoznawczą i w których istnieje potrzeba prowadzenia stałego nasłuchu radiowego.

W planie rozpoznania oddział : rozpoznawczy przedstawia następujące dane z zakresu walki radioelektronicznej:

- głębokości naziemnego i powietrznego rozpoznania radioelektronicznego nieprzyjaciela /rozpoznanie radiowe w zakresie KF i UKF, rozpoznanie radiolokacyjne/;

- głębokości naziemnego i powietrznego rozpoznania radioelektronicznego własnych wojsk;

- kolejności, czasu i sposobu uzyskiwania danych z rozpoznania radioelektronicznego o środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela oraz o jego środkach i pododdziałach wojny elektronicznej;

- organizacji i sposobu współdziałania podod-

działów rozpoznania radioelektronicznego z pododdziałami zakłóceń radiowych.

II. UDZIAŁ SZEFOSTW RODZAJÓW WOJSK W ORGANIZACJI WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

1. Szefostwo wojsk raketowych i artylerii.

Szefostwo wojsk raketowych i artylerii na podstawie zadania operacyjnego /zadania bojowego/, decyzji dowódcy, wytycznych szefa sztabu oraz ... w oparciu o wnioski z dokonanej analizy zadania i oceny położenia, po uzgodnieniu potrzeb z oddziałem /wydziałem/ operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej planuje obezwładnienie uderzeniami rakiet i ogniem artylerii wyznaczonych punktów dowodzenia i węzłów łączności oraz wykrytych najważniejszych obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela. Zadania niszczenia obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela przedstawia w planie użycia WRiA.

Ustala z oddziałem operacyjnym i szczegółowo uzgadnia z wydziałem walki radioelektronicznej koordynację wsparcia ogniowego ze wsparciem radioelektronicznym wojsk, realizowanym przez pododdziały zakłóceń radiowych. Ponadto ustala z wydziałem walki radioelektronicznej zakres i sposób osłony radioelektronicznej ABROT, przez pododdziały zakłóceń radiolokacyjnych, oraz uzgadnia organizację współdziałania pododdziałów raketowych z pododdziałami zakłóceń.

Na podstawie wytycznych szefa sztabu, w porozumieniu z wydziałem walki radioelektronicznej ustala dla podległych oddziałów i pododdziałów wojsk raketowych i artylerii zadania w zakresie obrony radioelektronicznej oraz czas i sposób ich wykonania. W planie użycia WRiA szczegółowo przedstawia wszystkie planowane przedsięwzięcia w zakresie: maskowania radioelektronicznego, ochrony środków radioelektronicznych WRiA przed rozpoznaniem i zakłóceniami oraz samonaprowadzającymi pociskami i raketami nieprzyjaciela, a także przedsięwzięcia z zakresu koordynacji elektromagnetycznej /ustalone priorytety pracy i czas pracy środków radioelektronicznych WRiA, sposoby eliminacji wzajemnych zakłóceń, przyjęte zasady i sposób rozmieszczania środków radioelektronicznych w ugrupowaniu wojsk, ustalone moce promieniowania elektromagnetycznego, nakazane rodzaje pracy środków radioelektronicznych i dokonany podział częstotliwości/.

Po uzgodnieniu z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej oraz zgodnie z opracowanym w sztabie armii planem maskowania operacyjnego wydziała z oddziałów i pododdziałów WRiA siły i środki radioelektroniczne do pozoracji i dezinformacji radioelektronicznej oraz organizuje ich pracę w pozornych rejonach.

2. Szefostwo wojsk OPL /szefa OPL/

Organizuje radiolokacyjne rozpoznanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela oraz ustala i

informuje wydział walki radioelektronicznej o organizacji obiegu informacji rozpoznawczej, jak również o kanałach łączności i częstotliwościach, w których będą przekazywane informacje o wykrytych środkach napadu powietrznego nieprzyjaciela, z których winny korzystać pododdziały zakłóceń radiolokacyjnych wykonujące zadania osłony radioelektronicznej, we współdziałaniu z oddziałami wojsk obrony przeciwlotniczej.

Przesyła do wydziału walki radioelektronicznej wykaz częstotliwości sieci radiowych powiadamiania radiowych kierunków meldowania RPW, sieci radiowych wskazywania celów RSWP oraz sieci kierowania ogniem oddziałów wojsk OPL.

Szefostwo wojsk obrony przeciwlotniczej ustala z wydziałem walki radioelektronicznej organizację i sposób współdziałania oddziałów wojsk OPL z pododdziałami zakłóceń radiolokacyjnych, przy wspólnej osłonie /ogniowej i radioelektronicznej/ elementów ugrupowania operacyjnego armii /ugrupowania bojowego dywizji/.

Na podstawie wytycznych szefa sztabu, w porozumieniu z wydziałem walki radioelektronicznej ustala dla podległych oddziałów i pododdziałów wojsk OPL, zadania w zakresie obrony radioelektronicznej oraz czas i sposób ich wykonania. W planie obrony przeciwlotniczej szczegółowo przedstawia wszystkie planowane przedsięwzięcia, /wykonywane przez wojska OPL/ w zakresie: maskowania radioelektronicznego, ochrony środków radioelektronicz-

nych wojsk OPL przed rozpoznaniem i zakłóceniami oraz samonaprowadzającymi się pociskami i rakietami nieprzyjaciela, a także przedsięwzięcia z zakresu koordynacji elektromagnetycznej /ustalone priorytety pracy i czas pracy środków radioelektronicznych wojsk OPL, sposoby eliminacji wzajemnych zakłóceń, przyjęte zasady i sposoby rozmieszczania środków radioelektronicznych w ugrupowaniu oddziałów OPL, ustalone moce promieniowania elektromagnetycznego, nakazane rodzaje pracy środków radioelektronicznych oraz dokonany podział częstotliwości/.

Po uzgodnieniu z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej oraz zgodnie z opracowanym w sztabie armii planem maskowania operacyjnego wyznacza z oddziałów i pododdziałów OPL siły i środki radioelektroniczne do pozoracji i dezinformacji radioelektronicznej oraz organizuje ich pracę w wyznaczonych pozornych rejonach lub na wyznaczonych pozornych rubieżach.

3. Szefostwo wojsk łączności /szef łączności/

Szefostwo wojsk łączności ściśle współpracuje z wydziałem walki radioelektronicznej i oddziałem rozpoznawczym. Na podstawie uzyskanych od nich informacji o środkach i systemach radioelektronicznych, przede wszystkim danych o jego siłach i środkach wojny elektronicznej dokonuje oceny zagrożenia elektronicznego ze strony nieprzyjaciela - oceny możliwości pododdziałów wojny elektronicznej nieprzyjaciela w zakresie rozpoznania i zakłóceń radio-

elektronicznych. Na podstawie wyciągniętych wniosków w porozumieniu z wydziałem walki radioelektronicznej planuje przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej systemu łączności. W planie łączności szczegółowo przedstawia rodzaj i sposób wykonania przez oddziały i pododdziały łączności zadań w zakresie: maskowania radioelektronicznego, ochrony środków i systemu łączności przed rozpoznaniem i zakłóceniami oraz samonaprowadzającymi się pociskami i raketami nieprzyjaciela, sposób wykrywania i niszczenia nadajników zakłócających jednorazowego użytku zrzuconych przez nieprzyjaciela w rejony punktów dowodzenia i węzłów łączności oraz wyznaczone do wykonania tych zadań siły i środki. Zakres i sposób wykonania przedsięwzięć koordynacji elektromagnetycznej, przede wszystkim: ustalone priorytety pracy dla środków łączności oraz czas i rodzaje pracy, przedsięwzięcia zapewniające eliminację wzajemnych zakłóceń, przyjęte sposoby rozmieszczania środków radioelektronicznych, na punktach dowodzenia i w ugrupowaniu wojsk, ustalone moce promieniowania dla środków łączności radiowej oraz przyjęty podział częstotliwości dla środków łączności wszystkich rodzajów wojsk.

Po uzgodnieniu z szefem sztabu przesyła do wydziału walki radioelektronicznej wykaz częstotliwości najważniejszych relacji łączności radiowej i radiolinijowej, na których i w pobliżu których zabrania się prowadzenia zakłóceń.

Kierując się wytycznymi szefa sztabu uzgadnia

z wydziałem walki radioelektronicznej organizację i sposób współdziałania pododdziałów zakłóceń z pododdziałami łączności, na szczeblu taktycznym i operacyjnym.

Po uzgodnieniu z szefem sztabu i na zapotrzebowanie wydziału walki radioelektronicznej wydziela dla potrzeb kierowania walką radioelektroniczną i dowodzenia pododdziałami zakłóceń, środki lub kanały łączności z systemu łączności szczebla taktycznego i operacyjnego.

Kierując się wytycznymi szefa sztabu, wspólnie z organami WSW i wydziałem walki radioelektronicznej organizuje i realizuje kontrolę emisji elektromagnetycznych w systemie łączności armii oraz w systemach łączności podległych dywizji i w oddziałach armii.

Po uzgodnieniu danych z oddziałem operacyjnym, oddziałem rozpoznania i wydziałem walki radioelektronicznej, zgodnie z opracowanym w sztabie armii planem maskowania operacyjnego wyznacza siły i środki łączności do wykonania zadań w zakresie pozoracji i dezinformacji radioelektronicznej oraz organizuje ich pracę w wyznaczonych rejonach. Organizuje pozorny system łączności radiowej i radioliniowej - dublujące i skryte relacje łączności oraz pozorne węzły łączności.

4. Szefostwo wojsk inżynieryjnych /szef saperów/.

Po uzgodnieniu potrzeb z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej, zgodnie

z opracowanym planem maskowania operacyjnego sztabu armii wydziela siły i środki do pozoracji i dezinformacji radioelektronicznej oraz organizuje ich działania. Przygotowuje pod względem inżynierskim rejony pozornych punktów dowodzenia i węzłów łączności oraz pozorne rejony rozwinięcia środków radioelektronicznych. Organizuje maskowanie radiolokacyjne wojsk, obiektów, odcinków dróg, węzłów dróg i przepraw, środkami maskowania pozostającymi w wyposażeniu wojsk inżynierskich.

Na podstawie wytycznych szefa sztabu, w porozumieniu z wydziałem walki radioelektronicznej ustala dla podległych oddziałów i pododdziałów wojsk inżynierskich zadania w zakresie obrony radioelektronicznej oraz czas i sposób wykonania. Określa zadania w zakresie: maskowania radioelektronicznego, ochrony środków łączności radiowej oddziałów i pododdziałów wojsk inżynierskich przed rozpoznaniem i zakłóceniami nieprzyjaciela.

5. Grupa operacyjna lotnictwa

Uzgadnia z wydziałem walki radioelektronicznej organizację obezwładnienia zakłóceniami radioelektronicznymi relacji łączności radiowej i radioliniowej systemu dowodzenia OPL nieprzyjaciela, relacji łączności wykorzystywanych do dowodzenia i naprowadzania lotnictwa oraz systemu bliższej radionawigacji.

Po uzgodnieniu z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej ustala zadania

dla lotnictwa w zakresie niszczenia wyznaczonych i rozpoznanych ważnych obiektów radioelektronicznych szczebla taktycznego i operacyjnego nieprzyjaciela.

Uzgadnia z oddziałem operacyjnym i wydziałem walki radioelektronicznej koordynację wsparcia radioelektronicznego wojsk z zadaniami lotnictwa na obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela.

Szefostwo WSW

Organizuje i prowadzi kontrwywiad radioelektroniczny. Współdziała z oddziałem /wydziałem/walki radioelektronicznej w zakresie kontroli promieniowania elektromagnetycznego oraz wykrywania i obezwładniania środków radioelektronicznych nieprzyjaciela na obszarze zajmowanym przez własne wojska.

III. PLANOWANIE WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

Organizacja walki radioelektronicznej jest integralną częścią ogólnego procesu organizacji i przygotowania operacji /działań bojowych/ i obejmuje:

- wyjaśnienie i sprecyzowanie zadań walki radioelektronicznej na czas operacji /działań bojowych/;

- dokonanie oceny sytuacji radioelektronicznej w pasie operacji armii /w pasach działania związków taktycznych/;

- podjęcie decyzji do organizacji walki radioelektronicznej, przede wszystkim ustalenie za-

kresu i sposobu wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk w operacji armii /w działaniach bojowych związków taktycznych/ oraz wydzielenie sił i środków do wykonania tych zadań;

- przyjęcie odpowiedniego ugrupowania bojowego przez pododdziały zakłóceń radioelektronicznych, stosownie do planowanych zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk armii;

- postawienie zadań pododdziałom zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych;

• - organizację dowodzenia pododdziałami zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, organizację współdziałania między nimi jak również współdziałania z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i jednostkami rodzajów wojsk;

- organizacja kontroli wykonania przez wojska armii zadań walki radioelektronicznej.

1. Zakres i treść planowania walki radioelektronicznej

Planowanie walki radioelektronicznej rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania operacyjnego /bojowego/ i bezpośrednio po orientowaniu operacyjnym /zapoznaniu z zadaniem bojowym/.

Podstawę do planowania walki radioelektronicznej stanowią:

- zadania operacyjne armii /zadania bojowe dywizji/ i decyzja dowódcy armii /dywizji/;

- zarządzenie do organizacji walki radioelektronicznej frontu /armii/;

Planowaniem

- ocena sytuacji radioelektronicznej nieprzyjaciela - dane o jego środkach, urządzeniach i systemach radioelektronicznych;

- wytyczne szefa sztabu armii /dywizji/ do organizacji walki radioelektronicznej w operacji /działań bojowych/;

- stan, wyposażenie i możliwości pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych.

Planowanie walki radioelektronicznej obejmuje:

- ustalenie kolejności i sposobów uzyskiwania informacji /danych rozpoznawczych/ o środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela, jak również sposobów doprowadzania tych danych do sztabu armii, szefostw rodzajów wojsk i do pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych;

- ocenę taktyczno-operacyjną i radioelektroniczną wykrytych środków i elementów systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela, ustalenie stopnia ich ważności w dowodzeniu wojskami, kierowaniu środkami rażenia, naprowadzaniu i nawigacji lotnictwa oraz określenie, jakie obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela winny być obezwładniane ogniem i zakłóceniami radioelektronicznymi, w jakiej kolejności i w jakim czasie /na jakich rubieżach terenowych/, jak również ustalenie stopnia zagrożenia radioelektronicznego ze strony nieprzyjaciela;

- sprecyzowanie zadań dla pododdziałów zakłóceń, w zakresie wsparcia i osłony radioelektronicz-

nej wojsk oraz określenie sposobu, kolejności i czasu ich wykonania;

- określenie zadań dla związków taktycznych oraz oddziałów rodzajów wojsk w zakresie obrony radioelektronicznej;

- organizację dowodzenia pododdziałami zakłóceń i organizację współdziałania z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i oddziałami poszczególnych rodzajów wojsk;

- organizację zabezpieczenia materiałowo-technicznego pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych oraz zakresu i sposobów zabezpieczenia bojowego ich działań.

Pracę sztabu armii /dywizji/ w zakresie planowania walki radioelektronicznej uzależniają:

- decyzja dowódcy armii /dywizji/ i sprecyzowany w niej główny wysiłek, cele i zadania walki radioelektronicznej;

- stopień wykrycia środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela;

- posiadana ilość czasu na planowanie i organizację walki radioelektronicznej;

- ilość i rodzaj posiadanych pododdziałów walki radioelektronicznej, ich stan, wyposażenie i możliwości bojowe.

W celu prawidłowego zaplanowania walki radioelektronicznej na czas operacji /działań bojowych/ w ramach pracy sztabu należy wykonać następujące czynności:

- dokonać analizy celu i zadań walki radio-

elektronicznej sprecyzowanych przez dowódcę oraz dokonać oceny sytuacji radioelektronicznej w pasie operacji armii /dywizji/;

- dokonać odpowiednich kalkulacji oraz obliczeń o charakterze taktyczno-operacyjnym i technicznym, w celu wypracowania optymalnej decyzji do organizacji walki radioelektronicznej na czas operacji /działań bojowych/;

- sprecyzować szczegółowo zadania wsparcia i osłony radioelektronicznej wojsk oraz czas i sposób ich doprowadzenia do pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych;

- opracować zakres i sposób przygotowania pododdziałów zakłóceń do wykonania zadań bojowych w operacji /działaniach bojowych/;

- sprecyzować zadania w zakresie obrony radioelektronicznej dla wszystkich rodzajów wojsk oraz czas i sposób ich doprowadzenia do podległych dowództw i sztabów;

- ustalić sposób kierowania walką radioelektroniczną oraz organizację dowodzenia pododdziałami zakłóceń radioelektronicznych.

2. Wypracowanie decyzji do organizacji walki radioelektronicznej

Wypracowanie decyzji do organizacji walki radioelektronicznej następuje w wyniku dokonania szczegółowej oceny sytuacji radioelektronicznej i wyciągnięcia w toku jej prowadzenia właściwych wniosków odnośnie możliwości działań radioelektronicznych wojsk nieprzyjaciela oraz własnych wojsk.

Ocena sytuacji radioelektronicznej jest elementem ogólnej oceny sytuacji operacyjnej /taktycznej/ i zawiera:

- ocenę radioelektroniczną nieprzyjaciela w pasie operacji armii /w pasie działań bojowych dywizji/;
- ocenę położenia oraz wyposażenie, stan i możliwości własnych wojsk w zakresie walki radioelektronicznej /dotyczy przede wszystkim pododdziałów zakłóceń/;
- ocenę terenu i warunków atmosferycznych, szczególnie warunków rozprzestrzeniania się fal elektromagnetycznych;
- ocenę czasu posiadanego na organizację walki radioelektronicznej i stan gotowości bojowej pododdziałów zakłóceń.

Ocena radioelektroniczna nieprzyjaciela

Oceny radioelektronicznej nieprzyjaciela dokonuje się na podstawie uzyskanych informacji o środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela. Wykorzystuje się dane rozpoznawcze przekazane do sztabu armii /dywizji/ i zebrane ze wszystkich rodzajów rozpoznania, przede wszystkim od pododdziałów rozpoznania radioelektronicznego, od wojsk prowadzących działania bojowe, od jeńców, z komunikatów rozpoznawczych sztabu przełożonego i sąsiadów, instrukcji i dokumentów zdobytych u nieprzyjaciela.

Dokonując oceny radioelektronicznej nieprzyjaciela należy kolejno i szczegółowo rozpatrzyć

wszystkie zdobyte dane rozpoznawcze oraz ustalić obecność, przeznaczenie, miejsca rozmieszczenia środków radioelektronicznych nieprzyjaciela, ich wzajemne powiązanie w systemach i podsystemach radioelektronicznych, stosowane rodzaje pracy wykorzystywanych środków, ich podstawowe parametry taktyczno-techniczne jak również stopień ich odporności na zakłócenia.

Na podstawie znanej, - systematycznie analizowanej - typowej organizacji związków, oddziałów i pododdziałów nieprzyjaciela należy określić: ilość punktów dowodzenia, obiektów i środków radioelektronicznych, jakie mogą być rozwinięte w ugrupowaniu wojsk nieprzyjaciela, ustalić stopień wykrycia/liczbę i rodzaj/ obiektów i środków radioelektronicznych, rolę i znaczenie oraz ważność wykrytych środków i obiektów radioelektronicznych w systemach dowodzenia wojskami, kierowania środkami rażenia i naprowadzania lotnictwa oraz sprecyzować, jakie obiekty i środki radioelektroniczne nieprzyjaciela podlegają uzupełniającemu rozpoznaniu.

Należy szczegółowo ocenić strukturę organizacyjną, stan techniczny i wyposażenie następujących systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela:

- ogólnowojskowego systemu dowodzenia wojskami pancernymi i zmechanizowanymi, od batalionu wzwyż;
- systemu dowodzenia wojsk raketowych i artylerii, od baterii wzwyż;
- systemu dowodzenia i naprowadzania lotni-

ctwa taktycznego oraz systemu współdziałania ze związkami taktycznymi, oddziałami i pododdziałami wojsk lądowych;

- systemu rozpoznania radiolokacyjnego i dowodzenia środkami obrony przeciwlotniczej;

- systemu wojny elektronicznej /rodzaj, liczbę, ugrupowanie bojowe i możliwości pododdziałów wojny elektronicznej/.

Dokonując oceny radioelektronicznej poszczególnych rodzajów systemów dowodzenia nieprzyjaciela należy określić:

- skład, rozmieszczenie oraz podstawowe charakterystyki taktyczno-techniczne punktów dowodzenia i węzłów łączności;

- liczbę, rodzaj i rozmieszczenie środków rozpoznania radioelektronicznego oraz radioelektronicznych środków kierowania ogniem i naprowadzania lotnictwa taktycznego;

- liczbę, rodzaj i podstawowe charakterystyki taktyczno-techniczne relacji łączności radiowej i radioliniowej oraz prawdopodobny stopień wykorzystania łączności przewodowej.

Szczególnie ważnym elementem oceny radioelektronicznej nieprzyjaciela jest ustalenie stopnia ważności poszczególnych środków i obiektów radioelektronicznych w celu określenia kolejności i sposobów ich obezwładniania środkami ogniowymi oraz zakłóceniami radioelektronicznymi, w poszczególnych etapach operacji /działań bojowych/, stosownie do przewidywanego rozwoju sytuacji taktyczno-operacyj-

nej i zadań wojsk armii. Środki i obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela dzieli się pod względem ich znaczenia taktyczno-operacyjnego oraz w stosunku do ważności systemów dowodzenia wojskami, na trzy kategorie:

a/ do pierwszej kategorii zalicza się środki i obiekty radioelektroniczne, zapewniające bezpośrednie kierowanie bronią masowego rażenia, oddziałami i pododdziałami wojsk raketowych i artylerii oraz dowodzenie i naprowadzanie lotnictwa taktycznego;

b/ do drugiej kategorii zalicza się środki i obiekty radioelektroniczne, zapewniające dowodzenie związkami taktycznymi, oddziałami i pododdziałami wojsk pancernych i zmechanizowanych pierwszego rzutu;

c/ do trzeciej kategorii zalicza się środki i obiekty radioelektroniczne, zapewniające dowodzenie wojskami drugiego rzutu, odwodami oraz jednostkami i urządzeniami tyłowymi.

W rezultacie dokonanej oceny radioelektronicznej nieprzyjaciela wydział walki radioelektronicznej powinien ustalić:

- rodzaj i liczbę obiektów radioelektronicznych podlegających obezwładnieniu przez wojska raketowe i artylerię, lotnictwo oraz jakie obiekty winny być opanowane przez desanty lub niszczone przez grupy dywersyjno-rozpoznawcze;

- rodzaj i liczbę środków i obiektów radioelektronicznych, które powinny być obezwładniane

zakłóceniami, czas i kolejność obezwładniania oraz potrzebne siły i środki do wykonania zadań zakłóceń radioelektronicznych;

- możliwości, prawdopodobny czas i sposób oddziaływania nieprzyjaciela na środki i systemy radioelektroniczne naszych wojsk oraz zakres i sposoby obrony radioelektronicznej.

Ocena położenia własnych wojsk oraz ich możliwości w zakresie walki radioelektronicznej.

Dokonując oceny położenia i możliwości własnych wojsk w zakresie walki radioelektronicznej należy kolejno rozpatrzyć:

- zadania wykonywane na korzyść armii /dywizji/ przez siły i środki walki radioelektronicznej szczebla przełożonego;

- stan i wyposażenie oraz możliwości pododdziałów rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych;

- położenie /rozmieszczenie/ pododdziałów rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych oraz ich stopień zaangażowania w realizacji zadań wsparcia i osłony radioelektronicznej - stopień ich gotowości bojowej;

- zadania oraz dogodne rubieże /rejon/ dla rozwinięcia pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, czas i sposób ich przegrupowania oraz sposób ich ugrupowania bojowego;

- organizację dowodzenia pododdziałami zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych oraz zakres i sposób współdziałania z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i oddziałami poszczególnych rodzajów wojsk;

4

- zadania obrony radioelektronicznej dla wszystkich rodzajów wojsk oraz czas i sposób ich wykonania;

- potrzeby oraz organizację materiałowo-technicznego zaopatrzenia pododdziałów walki radioelektronicznej w toku operacji /działań bojowych/.

Dokonując oceny czasu posiadanego na organizację walki radioelektronicznej należy rozpatrzyć i ustalić:

- ogólny czas dyspozycyjny oraz dokonać jego podziału na wykonanie przedsięwzięć w zakresie planowania oraz organizację systemu walki radioelektronicznej;

- wymagany czas na przegrupowanie pododdziałów rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych oraz na zajęcie wyznaczonych rejonów i przyjęcie nakazanego ugrupowania bojowego;

- termin gotowości pododdziałów do wykonania zadań rozpoznania radioelektronicznego i obezwładniania zakłóceniami systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela;

- termin gotowości systemu walki radioelektronicznej do rozpoczęcia aktywnego oddziaływania na środki i systemy radioelektroniczne nieprzyjaciela, w rejonie wyjściowym i w toku operacji.

Dokonując oceny terenu, warunków atmosferycznych i warunków rozprzestrzeniania się fal elektromagnetycznych należy rozpatrzyć oraz ustalić:

- wpływ ukształtowania i pokrycia terenu w

pasie operacji armii /w pasie działania dywizji/na pracę środków rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych;

- czy teren i warunki atmosferyczne ułatwiają lub utrudniają realizację zadań w zakresie rozpoznania, wsparcia i osłony radioelektronicznej;

- stan drożni z punktu widzenia możliwości dokonywania manewru i przesunięć pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych;

- rejony dogodne do rozwijania środków i pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych oraz rejony dogodne do rozwinięcia punktów dowodzenia i węzłów łączności tych pododdziałów;

- rejony rozwinięcia środków łączności radiowej i radioliniowej, środków radiolokacyjnych, punktów dowodzenia i węzłów łączności własnych wojsk.

Na podstawie wniosków wyciągniętych z oceny radioelektronicznej, szef wydziału walki radioelektronicznej przygotowuje meldunek propozycji organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej w operacji /działaniach bojowych/. Meldunek przedstawia szefowi sztabu:

W meldunku wyjaśnia się:

- organizację i wyposażenie radioelektronicznych systemów dowodzenia nieprzyjaciela, stopień wykrycia środków i obiektów radioelektronicznych, jak również rozmieszczenie i działanie pododdziałów i środków wojny elektronicznej oraz prawdopodobny stopień zagrożenia radioelektronicznego ze strony

nieprzyjaciela /rozpoznanie i zakłócanie radioelektroniczne/;

- zakres, możliwości i sposoby organizacji walki radioelektronicznej, przede wszystkim możliwości pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych, planowany sposób ich wykorzystania w toku operacji oraz przewidywany stopień dezorganizacji dowodzenia wojskami nieprzyjaciela w poszczególnych etapach operacji /działań bojowych/;

- podstawowe przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej, jakie winny być wykonane przez wojska armii w poszczególnych etapach operacji.

3. Plan walki radioelektronicznej

Przedsięwzięcia walki radioelektronicznej planuje się na czas wykonania zadania bliższego armii, z tym że bardzo szczegółowo planuje się na pierwszy dzień operacji. Przedsięwzięcia, jakie przewiduje się wykonać w toku zadania dalszego armii, planuje się w ogólnych zarysach, a szczegóły konkretyzuje się podczas wykonywania zadania bliższego. Opracowany plan walki radioelektronicznej jest uzupełniany i udokładniany, zgodnie z rozwojem sytuacji taktyczno-operacyjnej, warunkami działań, sytuacją radioelektroniczną oraz stosownie do podejmowanych przez dowódcę decyzji i wytycznymi szefa sztabu.

Plan walki radioelektronicznej opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:200 000. Do planu dołącza się legendę w formie opisowej lub tabelarycznej z uzupełniającym opisem oraz grafik bojowego

wykorzystania pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych.

Plan walki radioelektronicznej jest jednym z dokumentów planu operacji. Zatwierdza go dowódca i podpisuje szef sztabu oraz szef wydziału walki radioelektronicznej.

Treść planu uzgadnia się z zainteresowanymi oddziałami sztabu armii i szefostwami rodzajów wojsk /oddział operacyjny i rozpoznawczy, szefostwo WKiA, OPL, WŁącz., WInż., grupą operacyjną lotnictwa itp./.

Na mapie planu przedstawia się:

- linie rozgraniczenia, zadania armii i linię styczności wojsk;
- wykryte środki i obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela oraz czas ich wykrycia;
- zagrożenie radioelektroniczne ze strony nieprzyjaciela; głębokości rozpoznania radiowego KF i UKF, rozpoznania radiolokacyjnego, zarówno z naziemnych, jak i powietrznych środków rozpoznania radioelektronicznego oraz możliwości, głębokości i kierunki zakłóceń radioelektronicznych /radiowych i radiolokacyjnych/ możliwe do wykonania przez pododdziały wojny elektronicznej nieprzyjaciela;
- podstawowe dane o ugrupowaniu operacyjnym własnych wojsk, rejony rozwinięcia punktów dowodzenia i węzłów łączności rejony rozmieszczenia obiektów radioelektronicznych własnych wojsk oraz punkty dowodzenia pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych;

- kierunek głównego wysiłku walki radioelektronicznej;

- rejony rozwinięcia /główne i zapasowe/poddziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych, czas gotowości do rozpoczęcia rozpoznania i obezwładnienia zakłóceniami, kolejność czas i sposób przemieszczania w toku operacji;

- lotniska lub lądowiska bazowania samolotów i śmigłowców zakłócających, strefy dyżurowania w powietrzu /ilość śmigłowcowylotów, czas, wysokość lotu i wielkość strefy/;

- głębokość rozpoznania radioelektronicznego z naziemnych i samolotowych środków rozpoznania/radiowe KF i UKF, radionawigacyjne i radiolokacyjne/;

- głębokość zakłóceń radioelektronicznych /radiowe KF i UKF na falach przyziemnych i przestrzennych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych/;

- rejony, obiekty i drogi, jakie będą maskowane, pozorne rejony rozwinięcia wojsk, pozorne punkty dowodzenia i węzły łączności;

- przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej wojsk /te, które można przedstawić na mapie graficznie/.

Przedsięwzięcia walki radioelektronicznej przedstawia się również w planach użycia poszczególnych rodzajów wojsk, przede wszystkim wykonywane zadania aktywnego oddziaływania na środki, obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela oraz zadania wykonywane w zakresie obrony radioelektronicznej

przez jednostki danego rodzaju wojsk.

W dywizji /DZ, DPanc/ opracowuje się plan - grafik obezwładniania radioelektronicznego/w miejsce planu walki radioelektronicznej/.

Dowódca pododdziału zakłóceń przydzielonego do dywizji opracowuje mapę, na której przedstawia działania bojowe pododdziału.

Legenda do planu walki radioelektronicznej

W legendzie do planu walki radioelektronicznej przedstawia w formie opisowej:

- główny wysiłek, cel i zadania walki radioelektronicznej w poszczególnych etapach operacji /okres organizacji i przygotowania operacji, ogniowe przygotowanie, przełamywanie taktycznej strefy obrony nieprzyjaciela, wprowadzanie do bitwy drugich rzutów, odpierania przeciwuderzeń, forsowanie przeszkód wodnych itp./;

- skład i wyposażenie wydzielonych sił i środków walki radioelektronicznej oraz ich możliwości bojowe;

- szczegółowe zadania dla pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych w poszczególnych etapach operacji, czas, kolejność i sposób ich wykonania;

- przedsięwzięcia wykonywane w zakresie obrony radioelektronicznej;

- harmonogram obezwładniania radioelektronicznego, stosownie do przewidywanych działań wojsk;

- organizację dowodzenia, organizację łączno-

ści pododdziałów zakłóceń oraz organizację współdziałania z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i z jednostkami poszczególnych rodzajów wojsk;

- organizację materiałowo-technicznego zaopatrzenia pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych w toku operacji.

Do legendy dołącza się grafik bojowego wykorzystania pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych. Grafik określa sposób wykorzystania pododdziałów zakłóceń według zadań operacyjnych i etapów operacji.

W grafiku przedstawia się:

- skład pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych oraz ich możliwości w zakresie obezwładniania zakłóceniami środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela;

- środki i obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela podlegające rozpoznaniu i zakłócaniu, ogólną ilość relacji łączności czynnych na punktach dowodzenia nieprzyjaciela oraz czas i liczbę relacji łączności pracujących równocześnie;

- czas, kolejność i sposób osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez pododdziały zakłóceń radioelektronicznych;

- sposób, kolejność i czas wykonania zadań w zakresie rozpoznania i zakłóceń, przez pododdziały zakłóceń radioelektronicznych;

- czas, kolejność i sposób dokonywania manewru pododdziałami zakłóceń w toku operacji/działania bojowych/.

Grafik bojowego wykorzystania pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych zatwierdza szef sztabu i podpisuje szef wydziału walki radioelektronicznej.

Wyciągi z grafiku wysyła się do pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych łącznie z zarządzeniem bojowym walki radioelektronicznej.

Meldunek planu walki radioelektronicznej

Podczas przedstawiania planu walki radioelektronicznej do zatwierdzenia szef wydziału walki radioelektronicznej może udzielać odpowiedzi na pytania szefa sztabu, lub na jego polecenie, może składać meldunek o treści planu - o planowanej organizacji i prowadzeniu walki radioelektronicznej. W wypadku gdy szef wydziału walki radioelektronicznej jest zobowiązany złożyć meldunek, to wówczas winien w nim wyjaśnić następujące zagadnienia:

a/ organizację i wyposażenie radioelektronicznych systemów dowodzenia wojskami nieprzyjaciela oraz stopień ich rozpoznania, wyszczególniając przede wszystkim podstawowe środki i obiekty radioelektroniczne według kategorii ich ważności oraz środki i obiekty radioelektroniczne, które będą obezwładniane środkami ogniowymi oraz zakłóceniami radioelektronicznymi;

b/ zadania wsparcia i osłony radioelektronicznej, jakie będą wykonywane siłami i środkami frontu na korzyść armii /siłami i środkami armii na korzyść dywizji/;

c/ obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela obezwładniane ogniem WRiA oraz uderzeniami lotnictwa;

d/ zadania i sposób wykorzystania w operacji /działaniach bojowych/ pododdziałów zakłóceń radiowych, radioliniowych i radiolokacyjnych:

- w okresie organizacji i przygotowania operacji /działań bojowych/;

- w okresie ogniowego przygotowania ataku;

- podczas ataku i przełamywania taktycznej strefy obrony nieprzyjaciela;

- podczas wprowadzania do bitwy /walki/dru - gich rzutów i odwodów, odpierania kontrataków i przeciwuderzeń, działań desantów śmigłowcowych oraz podczas forsowania przeszkód wodnych;

- ugrupowanie bojowe pododdziałów zakłóceń oraz czas, kolejność i sposób ich przemieszczania w toku operacji/działania bojowych/;

- głębokość wykonania skutecznych zakłóceń radiowych, radioliniowych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych, w poszczególnych etapach operacji /działań bojowych/ oraz przewidywany stopień obezwładnienia zakłóceniami środków radioelektronicznych nieprzyjaciela;

e/ organizację dowodzenia pododdziałami zakłóceń oraz organizację ich współdziałania z pododdziałami rozpoznania radioelektronicznego i z jednostkami rodzajów wojsk /WRiA, CPL, lotnictwa i wojsk łączności/;

f/ wyszczególnienie przedsięwzięć obrony ra-

dioelektronicznej jakie będą wykonywane przez wojska armii /dywizji/ w okresie organizacji i przygotowania operacji /działań bojowych/ i w toku jej trwania.

4. Zarządzenie walki radioelektronicznej

Na podstawie zatwierdzonego, przez szefa sztabu planu walki radioelektronicznej opracowuje się zarządzenia, które doprowadza się do podległych sztabów i do pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych. Wydział walki radioelektronicznej opracowuje zarządzenia sztabu armii dla dywizji /szefostw rodzajów wojsk/ i armijnych oddziałów oraz oddzielne bojowe zarządzenia dla pododdziałów zakłóceń radiowych i radiolokacyjnych. Zarządzenia podpisuje szef sztabu. Winny one być doprowadzane do zainteresowanych dowództw i sztabów łącznie z rozkazem operacyjnym.

W zarządzeniu walki radioelektronicznej sztabu armii przeznaczonym dla podległych dywizji i armijnych oddziałów przedstawia się:

- dane o środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych nieprzyjaciela wykrytych w pasie operacji armii;

- zadania wsparcia i osłony radioelektronicznej wykonywane siłami i środkami armii na korzyść dywizji /DZ, DPanc/ oraz czas i sposób ich wykonania;

- rodzaj i liczbę przydzielonych dywizji/DZ, DPanc/ pododdziałów zakłóceń radiowych, radiolokacyjnych oraz czas i miejsce ich przybycia;

- treść zadań wsparcia radioelektronicznego jakie obowiązane są wykonać w toku operacji przydzielone dywizji pododdziały zakłóceń;

- organizacja dowodzenia i współdziałanie pododdziałów zakłóceń;

- sygnały bojowe określające: rozpoczęcie zakłóceń, przerwy w zakłóceniach, zakończenie zakłóceń itp. oraz inne sygnały bojowe i alarmowe obowiązujące wojska armii /dywizji/;

- czas i sposób przedstawiania meldunków i sprawozdań;

W zarządzeniach bojowych dla pododdziałów/oddziałów/ zakłóceń radioelektronicznych przedstawia się:

- zadania armii /dywizji/oraz kierunek głównego uderzenia;

- treść zadania bliższego i dalszego /w dywizji: bliższe, następne i dnia/;

- dane o nieprzyjacielu przed frontem działań oraz dane o wykrytych środkach, obiektach i systemach radioelektronicznych, prawdopodobne kierunki działania wojsk nieprzyjaciela, kierunki głównego wysiłku obezwładniania zakłóceniami oraz kierunki nalotu lotnictwa nieprzyjaciela;

- zadania pododdziałów w zakresie rozpoznania oraz obezwładniania zakłóceniami środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela;

- rejonny rozwinięcia /główne i zapasowe/oraz czas, sposób i kolejność przemieszczania w toku operacji /działań bojowych/;

- organizacja dowodzenia i organizacja łączności oraz organizacja współdziałania;

- czas i sposób składania meldunków.

Do zarządzeń dołącza się:

- wykaz częstotliwości, na których zabrania się prowadzenia zakłóceń radioelektronicznych;

- dane radiowe, radioliniowe i inne dane eksploatacyjne dotyczące zapewnienia łączności oraz wszystkie dane dotyczące dowodzenia na przykład: sygnały dowodzenia, współdziałania i sygnały alarmowe jak również dane dotyczące tajnego dowodzenia /kod mapy, kod terenu, klucze do tablic rozmówniczych, sygnałowych itp./;

- wyciąg grafiku bojowego wykorzystania pododdziałów zakłóceń radioelektronicznych;

- dane o charakterze pracy i parametrach technicznych środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela.

W warunkach ograniczonego czasu zarządzenia walki radioelektronicznej mogą zawierać tylko dane dotyczące nowych zadań i przedsięwzięć wprowadzanych do czynnego i już zorganizowanego systemu walki radioelektronicznej. W tych warunkach zarządzenia mogą być przekazywane ustnie, w oparciu o treść nowo opracowanego lub uzupełnionego planu walki radioelektronicznej.

WYKAZ LITERATURY UZUPELNIAJĄCEJ

1. Skrypt - wyd. ASG Nr BT
"Zasady organizacji walki radioelektronicznej w siłach zbrojnych PRL".
2. Podręcznik - wyd. ASG Nr TB 091.
"Walka radioelektroniczna na szczeblu taktycznym i operacyjnym".
3. Skrypt - wyd. ASG Nr T.B. - 016641, 018072, 092
"Organizacja i prowadzenie walki radioelektronicznej w operacji zaczepnej armii".
4. Skrypt - wyd. ASG Nr T.B. - pf-43
"Organizacja walki radioelektronicznej w natarciu dywizji /DZ, DPanc/".
5. Wyd. ASG Nr T.B.
"Zbiór dokumentów operacyjnych".
6. Zeszyt naukowy ASG nr 2/74 - Nr T.B. - 016994
"Planowanie walki radioelektronicznej na szczeblach operacyjnych".
7. Zeszyt naukowy ASG Nr 3/74 - Nr T.B. - 0123
"Organizacja współdziałania pododdziałów zakłóceń radiowych i rozpoznania w operacji zaczepnej armii".

8. Wyd. ASG Nr T.B. pf-22300

"Metodyka obliczeń zasięgu skutecznych zakłóceń
radiowych i radioliniowych".

Wykonano w 150 egz.

Egz. Nr 1-150 Bibl.Gł.OZS

Wyk. płk PIEKARSKI

Druk G.W. 23.03.76 r.

Nr pf-138/pf-452/WW

Kor. N.E.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Pałaku Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. 40716